

[Alfred Hansen]

jeg altid, når hr. Christophersen går på talerstolen. Hr. Christophersen sagde, at alternativet til dette var, at de private skulle ud og låne, og så ville man alligevel i dette tilfælde foretrække statslånet på 5 mia kr. Men all right, der går ikke mange minutter, før vi kan se det i Folketingstidende, og så kan vi jo ude i korridorerne snakke om, hvem der ikke har hørt efter, og hvem der ikke kan huske, hvem der har sagt hvad.

Vi har i allerhøjeste grad i retsforbundet engageret os i disse drøftelser. Vi fremlagde under augustsamlingen vores plan »Vejen frem til fuld beskæftigelse« igen. Jeg skal af tidsmæssige grunde ikke begynde at tænke ud, hvad den gik ud på, men også finansministeren har haft mulighed for at se retsforbundets forslag under august-septembersamlingen.

Men hvordan skal man komme i forbindelse med regeringen, hvordan har man mulighed for at komme i kontakt med regeringen og indlede seriøse forhandlinger, hvis ikke det er i dette ting? Hr. Christophersen tilhører et parti, som er blevet inviteret til forhandlinger. Denne lykke – hvis det er en lykke – er altså ikke overgået retsforbundet. Derfor har vi kun dette forum, og vi kan så beklage, at man ikke fører frie forhandlinger hernede, og at man fremover sandsynligvis også vil foretrække det, som man har praktiseret i flere år, nemlig at føre de lukkede døres forhandlinger. Så bliver man enig om et forlig, det bliver smækket på bordet her i folketingssalen, og så kan vi stemme for det, hvis vi er »ansvarlige«, for de ansvarlige er dem, der er enige med én selv, og vi kan lade være med at stemme for det, og så er vi uansvarlige, og så har vi ikke bidraget til noget som helst positivt. Hvad er det for en måde at fortolke et politisk partis seriøse arbejde på?

Finansministeren efterlyste vores egne forslag. Jeg mener, at jeg her groft har skitseret, hvilke bidrag vi kom med, og kan derudover nævne f. eks. vort forslag om 3 pct. statsgrundskyld, som vi mente kunne give penge i statskassen, og som samtidig ville sænke stigningstakten for jordprisstigningerne fremover og endvidere i bedste fald kunne bevirke et rentefald på 2–3 pct., som ville være til gavn for erhverslivet, som derved ville kunne nedbringe de løbende driftsomkostninger.

Men jeg erindrer også i forbindelse med augustsamlingen, at hr. Auken på socialdemokratiets vegne proklamerede her fra talerstolen, at man ikke skulle regne med socialdemokratiets stemmer for andre forslag end socialdemokratiets egne. Det er altså udgangspunktet for forhandlinger i dette ting. Jeg beklager det. Jeg håber, at man vil besinde sig fremover og også vil være i stand til at snakke med retsforbundet om disse ting. Jeg tror godt, vi kan hjælpe lidt på vej i den rigtige retning. Prøv engang at lytte til os til en forandring.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal kun gøre en kort bemærkning til hr. Maisted. Jeg forstod, at hr. Maisted nu havde tabt interessen for hr. Aasteds talekempel, og det kan jeg i og for sig godt forstå, men så ville hr. Maisted have et balanceret budget, forstod jeg. Jeg tror ikke, der findes nogen her i landet, som har indsigt i, hvordan et balanceret budget vil virke, som vil bestride, at det ville føre til en så drastisk forøgelse af arbejdsløsheden, at det dårligt lader sig beskrive, men herigennem har altså hr. Maisted endnu en gang bekræftet, hvad der er fremskridtspartiets målsætning.

Det er jo rigtigt, at arbejdsløsheden er steget – det er den desværre ikke bare her i landet, det er den også i andre vesteuropæiske lande – men jeg tror, ingen vil bestride, at vi havde haft en arbejdsløshed, der ville være meget betragteligt større, end den er, uden de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger og den aktivitetsfremmende finanspolitik, som har været ført i de senere år.

Hr. Maistedes påstand om, at socialdemokratiet skulle spekulere i arbejdsløsheden, er så uhyrlig, at jeg næppe kan tænke mig, at hr. Maisted selv tror på den, og skal derfor undlade at kommentere den.

Jeg skal takke, fordi dette lovforslag får den samme brede politiske tilslutning, som det har fået ved alle tidligere lejligheder.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Det er forholdsvist indlysende, at man ikke kan bruge pengene to gange, og hvis man forestiller sig, at der er balance på de offentlige budgetter, noget, som jo indtil nu er ukendt for finansministeren, for det år, der